

Lesninger Kristi Himmelfart (år B)

1. lesning Apg 1,1–11 *De så ham løftes i været*

I den første boken, kjære Theofilos, berettet jeg om alt hva Jesus gjorde og lærte, helt fra begynnelsen av og like til den dag da han ble opptatt i himmelen. Men før det skjedde, gav han sine påbud til de apostler han hadde utvalgt seg, ved Den Hellige Ånd. Allerede hadde han stått levende frem for dem etter sin lidelse og død, og gitt dem bevis i mengde; førti dager igjennom fortsatte han med å komme til syne blant dem og tale til dem om de ting som angikk Guds rike.

Så en dag han satt til bords med dem, bød han dem ikke å forlate Jerusalem, men vente på hva Faderen hadde lovet – «det løfte», sa han, «som dere har hørt om av meg: Johannes døypte med vann, men dere skal bli døpt i Den Hellige Ånd, om ikke mange dager.»

Da de nå alle var samlet, spurte de ham: «Herre, er dette tiden, da du skal gjenreise riket for Israel?» Han svarte dem: «De tider eller den stund som Faderen av egen myndighet har fastsatt, tilkommer det ikke dere å få vite. Men Den Hellige Ånd skal komme over dere og gi dere styrke; og så skal dere være mine vitner – i Jerusalem, ut over hele Judea og Samaria, ja, like til jordens grenser.»

Som han hadde sagt dette, så de ham løftes i været, og en sky tok ham bort for deres øyne. De stod ennå og stirret mot himmelen etter ham, da to menn i hvite klær trådte frem for dem og sa: «Hvorfor står dere her og ser opp mot himmelen, galileere? Den Jesus som nå ble tatt fra dere opp til himmelen, han skal komme tilbake på samme vis som dere nettopp så ham dra bort, inn i himmelen.»

Responsoriesalme Sal 47 (46),2–3. 6–7. 8–9

Omkved: Gud stiger opp under jubelrop,
Herren til hornets klang. Eller: Halleluja.

Klapp i hendene, alle folk,
lovsyng Gud med jublende røst.
For fryktinngydende er Herren, Den Høyeste,
den store Konge over hele jorden.

Gud stiger opp under jubelrop,
Herren til hornets klang.
Syng, ja, syng for vår Gud,
syng, ja, syng for vår Konge.

For Herren er all jordens Konge;
syng for Gud med fryd.
Gud hersker over alle folk,
sitter på sin hellighets trone.

2. lesning Ef 4,1–13 (*kortere:4,1–7.11–13*)

Som har nådd sin fulle vekst og i seg virkeliggjør Kristi hele fylde

Brødre, jeg formaner dere – jeg, som selv er Kristi fange – til å leve på en måte som svarer til det kall dere har mottatt: et liv i ydmykhet, mildhet og tålmod. Bær over med hverandre i kjærlighet, og streb etter å befeste enheten i Ånden med fredens bånd. Ett legeme og én Ånd, slik som dere jo er kalt til ett og samme håp. Én Herre, én tro, én dåp, én Gud og alles Far, han som troner over alle, virker gjennom alle og er i alle.

Men hver enkelt av oss har fått seg tilmålt sin egen del av Kristi nådegaver.

[Derfor heter det også: «Han steg opp i det høye, førte fanger med seg, menneskene gav han gaver.» Dette at han «steg opp», betyr imidlertid at han først steg ned, til jordens lavere regioner. Og han som steg ned, han er den samme som steg opp, høyt over alle himler, for å omfatte hele Altet.]

Og hans gaver var: til noen, å være apostler, til andre, å være profeter, til andre, evangelister, til atter andre, hyrder og lærere – alt dette for å gjøre de hellige fullt skikket til sin oppgave, og således bygge opp Kristi legeme, så vi alle til sist blir ett, i troen på og den fulle erkjennelse av Guds Sønn, og når frem til det modne menneske, som har nådd sin fulle vekst og i seg virkeliggjør Kristi hele fylde.

Eller fra år A:

2. lesning Ef 1,17–23 *Gud gav ham sete ved sin høyre i himlene*

Brødre!

Jeg ber om at vår Herre Jesu Kristi Gud, Faderen som troner i herlighet, må gi dere den Åndens visdom som kan åpenbare ham for dere og la dere virkelig lære ham å kjenne: Måtte han la deres hjerters øyne fylles med lys, så dere kan forstå hvilket håp han har kalt oss til, hvilken rikdom av herlighet hans arv til de hellige er fylt av, og hvilken overmektig kraft han rår over, til beste for oss som tror! For det er den samme makt han utfoldet i Kristus, da han oppreiste ham fra de døde og gav ham sete ved sin høyre i himlene, høyt over alle «makter» og «myndigheter», «krefter» og «herskere» og over enhver titel som nevnes kan, ikke bare i denne verdensorden, men også i den kommende.

«Alt la han for hans føtter», og gjorde ham selv til høvding for all skapningen, som Kirkens hode; for den er hans legeme, den fulle utfoldelse av ham som gir alt og alle deres fulle innhold.

Halleluja Matt 28,19a.20b

Halleluja.

Dra ut og gjør alle folkeslag til disipler, sier Herren.
Selv er jeg med dere alle dager, frem til verdens ende.

Halleluja.

Evangelium Mark 16,15–20

Han ble tatt opp til himmelen og tok sete ved Guds høyre hånd

På den tid viste Jesus seg for de elleve og sa til dem:

«Gå ut og forkynn Evangeliet verden over, for hver og én som Gud har skapt! Den som tror og lar seg døpe, skal bli frelst, men den som ikke tror, skal bli fordømt. Og disse tegn skal følge dem som tror: De skal drive ut demoner i mitt navn, og tale nye tungemål; de skal kunne ta i slanger, og om de drikker noe giftig, skal det ikke skade dem; de skal kunne legge sine hender på syke og helbrede dem.»

Og etter at Herren Jesus hadde talt til dem, ble han tatt opp til himmelen og tok sete ved Guds høyre hånd. Men de gikk ut og forkynte Evangeliet overalt, og Herren selv virket med og bekreftet budskapet gjennom alle de jærtegn som fulgte det.